

STRES PROPSANÝ DO TĚLA

Metodě biorezonance se MUDr. ELIŠKA NOVOTNÁ věnuje devátým rokem. Zkušenosti jí potvrdily, že za každou nemocí se skrývá psychosomatická příčina. S pomocí biorezonančního přístroje odhaluje ty nejskrytější důvody problémů svých pacientů. Jeho prostřednictvím dokáže vystopovat nejen individuální zátěž jednotlivce, ale dokonce i rodové zatížení celé rodiny.

Kde v těle se nejvíc projevuje a odráží stres?

Stresový stav připravuje člověka na dvě obranné reakce: buďto „bojuj“, nebo „uteč“. I když jedinec danou situaci – ať už pracovní konflikt, partnerskou hádku nebo vypjatou dopravní situaci – zvládne po mentální stránce slušně, na tělesné úrovni dojde k napětí a stažení svalstva. K tomu podprahově působí stres z celospolečenských témat. Vezmeme jen poslední roky s covidem, válkou či problematikou energií. Při dlouhodobém stresu svalstvo nestačí zrelaxovat a dochází k blokádám, zejména v oblasti šíjových svalů a svalstva podél páteře. Na vnitřních orgánech se negativní emoce odrážejí hlavně na hladké svalovinu. Hodně čitelné je to na střevech a žaludku. Následkem stresu pak bývá překyselení, reflux, špatná peristaltika a podobně. Někdo primární stres pociťuje na slaru, jiný v žaludku, další v krku, v podbřišku, na srdci nebo se mu stáhne hrudník. Je to hodně individuální, ale oblast slaru, hrudníku a krku je nejfrekventovanější. Každý vnímá téma ohrožení, tedy toho, co ho stresuje, někde jinde.

Lze dohledat, kde individuální psychosomatická zátěž začíná?

Nejdůležitější je období početí, prenatalu, porodu, to je vlastně počátek téměř všeho. Početí neznamená jen biologický proces, že spermie oplodní vajíčko, ale i přijetí nové duše. Jak byla chtěná, plánovaná a přijatá rodiči. Pokud tam vězí nějaký problém, člověk to většinou ví nebo tuší. I když to neví, zpětně dojdeme k tomu, že přijetí, nebo nepřijetí hraje zásadní roli. Období prenatalu a stresová zátěž matky má ohromný vliv na miminko. To se mi také vždy ukázalo u hyperaktivních dětí, kdy maminka nakonec přizná, že v období těhotenství byla ve stresu a v zátěži – ať už v práci, ve vztahu či obecně v životní situaci. Tím,

MUDr. Eliška Novotná

Vystudovala klasickou medicínu na LF UK, obor stomatologie. Jako zubní lékařka pracovala čtyři roky. Díky svému osobnostnímu nastavení však hledala alternativní cesty, věnovala se celostní medicíně. Nadchla ji homeopatie, absolvovala studia na mnoha homeopatických školách a odborných seminářích v ČR i zahraničí. Její učitelka homeopatie ji seznámila s biorezonancí, která ji velmi oslovila. Od té doby se jí ve své ordinaci v pražských Kunraticích věnuje. Práce touto metodou ji naplňuje a umožňuje jí uskutečňovat sen a poslání pomáhat bližním v cestě za zdravím

foto
autorka, Biomed

Příběh z praxe MUDr. Elišky Novotné

UTIŠENÝ NERVOVÝ TIK ZE ŠIKANY

„Silné emoce, které jsou v našem energetickém poli uložené, mnohé už od početí a prenatalu, mají vztah k určitým orgánům. Dá se říct, že se tam usadí a zapouzdří. Díky biorezonančnímu přístroji je dokážeme odblokovat. Stává se, že při odblokování se zdánlivě zintenzivní, vyvedou se na povrch. Dotyčný má u toho různé pocity,“ říká lékařka.

Nedávno řešila případ, kdy dítě utrpělo ve škole trauma, zažilo silnou šikanu. Od té doby mělo tik – hlavička mu cukala dozadu. Jedno odblokování nestačilo, na druhém sezení šli víc do hloubky. Bylo potřeba delší čas opakovat příslušné programy. Během terapie dítě pořád hodně cukalo hlavičkou, v jednu chvíli se to velmi zintenzivnilo, teprve ke konci nastalo zklidnění, nakonec tik ustal. „Pozorovaly jsme to s maminkou a pak nám bylo jasné, že jsme tukly hřebíček na hlavičku. Traumatické emoce se vynesly na povrch a zviditelnily, tím se v těle následně zpracují a odvedou,“ vysvětluje lékařka s tím, že je samozřejmě nutné řešit i příčinu a celkové okolnosti, které k šoku nebo stresu vedly, aby se v daném prostředí, které je způsobilo, problémy znovu neopakovaly.

jak nastávající matka vyplavuje stresové hormony, miminko si na ně navykne a pak je na adrenalinu vlastně závislé. Později si vyhledává nebo vytváří situace, které mu dávku stresových hormonů zajistí. Vše pak zpětně dává smysl a zapadá do sebe.

Můžete uvést příklad typické rodové zátěže?

Někdy si je klient vědom hlubší zátěže, pozoruje ji dlouhodobě v určitém tématu svého života, a dojdeme k tomu, že je to rodové téma. Třeba žlučník je typicky rodová věc. Vynořuje se motiv zahořknutí, zatvrzelosti, naštvání na někoho, neústupnost, odmítnutí, postoj oběti, nesmiřitelnost. A to se v rodině táhne. Když se zeptám, jestli měl někdo v rodině problémy se žlučníkem, a dozvím se, že ano, že maminka, babička, teta, všechny mají odoperovaný žlučník, je jasné, že je to silné téma a vleče se v rodě dlouho. Věřím tomu, že někdo si vezme úkol, že celé toto rodové téma začne vědomě zpracovávat a vyřeší to i za ty předchozí – a vlastně tím i pro budoucí – generace, za celý svůj rod.

Jaký postup volíte při základní diagnostice?

Základní diagnostika na Bicomu vychází z orgánové sady rozdělené do pěti elementů podle tradiční čínské medicíny. Psychosomatické sady jsou též rozčleněny podle pěti elementů: oheň, voda, země, vzduch, kov – ke každému orgánu se pojí určité emoce. Pracuji tak, že provedu orgánovou sadu po jednotlivých elementech. Testuji, zda je v některém elementu energetická blokáda. Pokud ano, tak zjišťuji, se kterým orgánem souvisí a kolik je v daném elementu energie. Dále testuji energetický stav jednotlivých orgánů daného elementu a případné zátěže na oslabených orgánech. Pokud vnímám, že problém je potřeba

už od začátku řešit na úrovni psychosomatiky, provedu rovnou i psychosomatické sady a při odblokování stresové zátěže řešíme už i psychosomatické zátěže. Stále znovu mě překvapuje, jak do sebe vše zapadá jako puzzle, když se to správně odkryje. V současné době psychosomatické sady hodně používám, osvědčilo se mi, že jdou skutečně do hloubky a mnohdy rovnou řeší příčinu stávajícího problému. Ale v podstatě za každým problémem je stres, ať už fyzický nebo psychický. Duše nám skrze tělo dává signály, co a kde není v pořádku.

Přijde-li k vám někdo s konkrétním fyzickým úrazem, například má natržený kolenní vaz, který špatně srůstá, také narazíte na psychosomatickou příčinu?

Nemoc i úraz mají hlubší příčinu, nic z toho se neděje náhodou. I za úrazem je přetížení na určité úrovni, které se reflektuje na těle, v oslabeném místě pak něco povolí či praskne. Když klient přijde s konkrétním fyzickým problémem, vždy hledáme příčinu. Ne vždy se hned dopátráme, ale průběžně se odkrývají souvislosti a mnohdy se nakonec ukáže hlubší, dokonce i rodová zátěž, kterou psychosomatické sady také vyhodnocují, ať už na fyzické nebo psychické úrovni.

Zefektivní se naznačený proces, pokud klient na sobě pracuje technikami duševní práce?

Mám hodně klientů, kteří na sobě už nějakým způsobem v minulosti pracovali, proto je přitáhla i tato metoda. Už jsou vědomější, spoustu věcí mají vyřešených, třeba kineziologicky, kraniosakrální terapií či konstelacemi. I když si myslí, že dané téma již mají odblokováné a zpracované, je zajímavé, že zátěž ještě na určité energetické úrovni naměřím. Když se tyto zbytky odblokuje, už je klid.

Neruší se vzájemně použití biorezonančních psychosomatických sad s antidepresivy, léky na spaní nebo jinými psychofarmaky?

Neruší. Necháváme je působit souběžně, až klient sám dospěje k tomu, že je připravený zkusit psychofarmaka vysazovat. Pokud se takto rozhodne, vždy samozřejmě po konzultaci se svým lékařem, je možné medikamenty postupně vysazovat, ale primárně nedoporučuji vysazovat žádné léky. Mnohé se dá zpracovat i přesto, že člověk užívá léky, nevylučuje se to. A výsledky jsou velmi dobré.

Věnujete se i dětem, rozkrývá se jejich psychosomatika snadněji než u dospělých? Děti přece často hlásí, že je bolí břicho nebo hlava, i když žádné jiné příznaky nejsou patrné.

Bolesti břicha jsou typický, dost jasný psychosomatický ukazatel. Téměř vždy značí stres. Zejména malé děti to většinou nedokážou rozlišit, ale cítí, že v břišku nebo v hlavičce je něco jinak, a to jsou hlavní indikátory energetické nerovnováhy. Když přijde maminka a chce řešit dítě, vlastně vždy dojdeme k tomu, že je třeba věnovat se i mamince. Pokud můžeme pracovat s oběma zároveň, je to lepší. Ideální je, když přijde celá rodina. U dětí jde vždy o téma rodiny, primárně maminky – minimálně do sedmi let věku dítě s mámou funguje jako jeden energetický celek. A maminka je ovlivněná partnerem, je to velice provázané. Když přijde i tatínek, čistí se ještě širší energetické pole. Pokud se nerovnováha neřeší, obtíže dítěte často rotují dokola, jsou vleklého charakteru. ●